

...Τελικά σε τι κόσμο ζούμε;

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Και ο άνθρωπος μαραίνεται όπως τα λουλούδια του αγρού (Ψαλμός Δαβίδ)

Η φρικτότητα του θανάτου.

Ο θάνατος είναι φοβερός ως κατάσταση. Κατανοητός στο αποτέλεσμα του αλλά ασύλληπτος στην ουσία, στην αιτία, στους τρόπους και στο μέγεθος των συνεπειών του. Κατά τη διάρκεια της ζωής μας, όταν κάποιος πεθαίνει, λέμε ότι «τον χάσαμε». Στην καθημερινή διάλεκτο, όταν κάποιος δικός μας φύγει για πάντα από αυτόν του κόσμο μιλάμε για «απώλεια». Ο θάνατος βιώνεται ως αμετάκλητο «τέλος», «χωρισμός» οριστικός. Το χρώμα του είναι μαύρο. Η έκφρασή του έχει πόνο, δάκρυα, θλίψη, απορία. Η πορεία του είναι ή προς το τίποτα ή, στην καλύτερη περίπτωση, προς το άγνωστο. Μόνον οι θρησκείες μιλούν για συνέχεια.

[\(περισσότερα...\)](#)